Ой там, де плине тихий Дун,
Ходжу я, повен журних дум,-
Хоч як пишаються квітки,
Хоч як виспівують пташки.

Ой замовчи, не щебечи
Ти, пташко, вгору летючи,
Не завдавай мені жалю,
Не споминай, кого люблю.

Ой там, де плине тихий Дун,
Гуляв я, повен світлих дум,-
Голубці голуб воркотав,
А я коханці щебетав...

Зірвав я з рожі квітоньку:
"Це ж нам на двох, мій світоньку..."
Ти з рожі цвіт собі взяла,
А колючки мені дала.